

efter adgang til på nærmere angiven måde at holde sig til de enkelte arvinger. Da en dom over afdøde eller over boet ikke uden en ny prøvelse vil kunne fuldbyrdes mod arvingerne, findes det ønskeligt, at arvingerne kan indstævnes for skifteretten.

Skifterettens kompetence efter forslaget § 89 op-hører, når boet udlægges til en efterlevende ægtefælle efter forslaget kapitel 13 eller efter reglerne om uskiftet bo. Allerede anlagte sager kan fortsætte.

Ved *stk. 3* gøres bestemmelserne i retsplejelovens §§ 226 – 227 anvendelige. De grunde, der ligger bag disse henvisningsregler, gør sig også fuldt ud gældende i dødsboskiftesager, hvor skifterettens kompetence efter forslaget normalt vil være eksklusiv.

Ved bestemmelsen tilsigtes ikke en modsætnings-slutning med hensyn til anvendeligheden af andre bestemmelser i retsplejelovens kapitel 21-23, jf. forslaget § 98, der også angår disse regler i retsplejeloven. Det kan imidlertid være hensigtsmæssigt dels at afklare uvisheden om anvendeligheden af henvisningsreglerne, dels at den væsentlige bestemmelse i *stk. 3* kan findes blandt de processuelle bestemmelser i dødsboskifteloven, og dermed vanskeligere vil blive overset.

Efter bestemmelsens *stk. 4* skal sager om tvister, der henhører under en særlig domstol, behandles ved denne. Som særlige domstole i denne henseende betragtes alle andre retter end byretter, landsretter og Højesteret. Bestemmelsen forudsættes tillige anvendt ved forskrifter om udnyttelse af en administrativ klageadgang.

Når bortses fra det under *stk. 1*, nr. 4, anførte, svarer § 89 i forslaget i al væsentlighed til § 84 i Skifte-lovsudvalgets lovudkast.

Til § 90

Bestemmelsen, der er identisk med § 85 i Skifte-lovsudvalgets lovudkast, fastlægger den stedlige kompetence i dødsboskiftesager. Det fremgår af forslaget § 2, *stk. 1-3*, med bemærkninger, under hvilken retskreds et bo hører. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at parterne i medfør af retsplejelovens § 245 aftaler, at sagen skal behandles ved en anden skifteret.

Til kapitel 24

Skifterettens vejledningspligt

Bestemmelserne i kapitlet pålægger skifteretten en vejledningspligt for så vidt angår arveretlige spørgsmål, skifteretlige spørgsmål og inden for visse grænser skatte- og afgiftsmæssige spørgsmål.

Til § 91

Bestemmelsen er i det væsentligste overført fra retsplejelovens § 14, *stk. 3*, og fastslår, at skifteretten har en egentlig vejledningspligt over for arvinger, legatarer og andre berettigede om deres retsstilling, herunder om deres klagemuligheder. Vejledningspligten omfatter som hidtil rådgivning om korrekt udfyldelse af anmeldelser og opgørelser, der skal indgives til skifteretten.

Pligten til vejledning er ganske vidtgående i relation til arveretlige og skifteretlige spørgsmål, der opstår i forbindelse med drøftelserne om, hvorledes et bo bedst kan berigtiges. Også mere standardmæssige spørgsmål, der har relation til dødsboskatteforhold, herunder om de anmeldelser, der skal indgives til skattemyndighederne, omfattes af vejledningspligten. Da skifterettens personale imidlertid ikke er specialuddannet i vanskeligere dødsboskattemæssige spørgsmål, og da en fejlagtig rådgivning kan være erstatningspådragende for statskassen, bør spørgsmål herom henvises til privat rådgivning ved advokat eller revisor. En anden begrænsning af vejledningspligtens omfang følger af, at boets forhold kan være så komplicerede, at en korrekt vejledning ville være særlig tidskrævende eller kræve særlige undersøgelser.

Bistand til udfærdigelse af skøder, pantebreve og arveafkald m.v. falder som efter hidtidig praksis uden for området for skifterettens vejledningspligt.

Vejledningspligten består, indtil boet er sluttet. I boer, der er udleveret til forenklet privat skifte og dermed teknisk set er afsluttet ved udleveringen, består vejledningspligten i indtil 15 måneder fra dødsdagen, jf. herved § 35, *stk. 2*. Vejledningspligten kan som angivet ved bestemmelsen f.eks. angå privatskiftende arvingers mulighed for at indbringe en tvist for skifteretten eller eventuelle klagemuligheder. Pligten kan også angå rådgivning om genoptagelsesmuligheder.

Bestemmelsen svarer til § 86 i betænkningens lovudkast.

Til kapitel 25

Oplysningspligt over for skifteretten

Bestemmelsen i forslaget § 92, *stk. 1*, er ny i forhold til gældende ret og har ikke noget klart sidestykke i konkursloven. Bestemmelsen i *stk. 2* er en udbygning af de gældende regler i retsplejelovens § 660, *stk. 2*, og konkurslovens § 240.

Bestemmelsen i lovforslaget er identisk med § 87 i Skifte-lovsudvalgets lovudkast.